

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, po sucu toga suda Mr. sc. Željku Vukeliću, u pravnoj stvari 1. tužitelja DRAŠKA BOŠNJAKA, iz Zagreba, M. Matošeca br. 12. i 2. tužiteljice TATJANE KOVAČ, iz Zagreba, Gomboševa br. 5, oboje zastupani po punomoćniku Niki Ivkoviću, odvjetniku iz Zagreba, protiv 1. tuženika ŽUPANJSKA BANKA d.d. „u stečaju“, ŽUPANJA, kojeg zastupa generalna punomoćnica Mizana Mekić, odvjetnica iz Zagreba i 2. tuženika ALKA PHARMA d.o.o. „u stečaju“, ZAGREB, Badalićeva br. 26c, kojeg zastupa stečajni upravitelj Vatroslav Plejić, iz Zagreba, Fra Andrije Kačića Miošića br. 9, radi proglašenja nedopuštenosti ovrhe, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 12. ožujka 2009. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja, te zz. punomoćnika 1. tuženika Žarka Bosanac, odvjetnika iz Zagreba, a u odsutnosti 2. tuženika, a dana 16. ožujka 2009. godine, u odsutnosti stranaka, donio i objavio slijedeću

p r e s u d u

1) Proglašava se nedopuštenom ovrha u ovršnom predmetu Općinskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem OVR-1390/03., koja se vodi po prijedlogu prvo tuženika ŽUPANJSKE BANKE d.d. „u stečaju“, ŽUPANJA, protiv drugo tuženika ALKA PHARMA d.o.o. „u stečaju“, ZAGREB, kao ovršenika, na poslovnom prostoru u Zagrebu, Badalićeva br. 26c, u zgradi sagrađenoj na k.č.br. 971/3 k.o. Trešnjevka, a sastoji se od poslovnog prostora u prizemlju i natkrite terase, te poslovnog prostora u podrumu od dvije prostorije u ukupnoj površini od 206,75 m².

2) Nalaže se tuženicama ŽUPANJSKOJ BANCI d.d. „u stečaju“, ŽUPANJA i ALKA PHARMA d.o.o. „u stečaju“, ZAGREB, Badalićeva br. 26c, da solidarno tužiteljima DRAŠKU BOŠNJAKU i TATJANI KOVAČ, naknade parnični trošak u iznosu od **16.811 kuna**, u roku od 8 dana.

Obrazloženje :

Između stranaka je neprijeporno, da je rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj OVR-1076/01. od 2. studenoga 2001. godine određena ovrha utvrđenjem vrijednosti, prodajom; a potom i namirenjem, nekretnine – poslovnog prostora u

Zagreb, Badalićeva br. 26c, u zgradi sagrađenoj na k.č.br. 971/3 k.o. Trešnjevka, koji se sastoji od poslovnog prostora u prizemlju, natkrite terase i dviju prostorija u podrumu, sve u ukupnoj površini od 206,75 m².

Također je nesporno, da je predmetnu nekretninu prednik 2. tuženika ALKA – COMMERCE, Poduzeće za trgovinu na veliko i malo, novinsko-nakladničku djelatnost, uvoz-izvoz d.o.o. ZAGREB, Hreljinska br. 23, zastupana po direktoru Milanović Vlatku kupio od Građevinskog poduzeća TEHNIKA p.o. ZAGREB, Dakićev trg br. 3a, i to Ugovorom o prodaji broj 359/91. od 11. rujna 1991. godine.

Nadalje je neprijeporno, da je prednik 2. tuženika već spomenuta tvrtka ALKA – COMMERCE iz Zagreba Ugovorom o prodaji broj 196 od 19. siječnja 1997. godine predmetnu nekretninu prodao 1. tužitelju Drašku Bošnjaku iz Zagreba u neutvrđenom omjeru, a Ugovorom o prodaji od 1. srpnja 1998. godine u neutvrđenom dijelu predmetne nekretnine 2. tužiteljici Tatjani Kovač.

I na kraju, između stranaka je neprijeporno, da je prednik 2. tuženika ALKA - COMMERCE d.o.o. Zagreb sa 1. tuženikom ŽUPANJSKOM BANKOM d.d. iz Županje, Filijala Zagreb, dakle, prije stečaja 1. tuženika zaključio Sporazum radi osiguranja novčanog potraživanja zasnivanjem založnog prava na predmetnoj nekretnini k.č.br. 971/3 k.o. Trešnjevka koja nekretnina nije upisana u zemljišne knjige, a koji Sporazum sa rješenjem o osiguranju je zaključen i sastavljen na zapisniku kod Općinskog suda u Zagrebu 24. srpnja 1995. godine broj I-3354/95..

U nastavku ovršnog postupka koji se vodi kod Općinskog suda u Zagrebu, a koji postupak je započeo pod poslovnim brojem OVR-1076/01., zaključkom istog suda sada pod novim poslovnim brojem OVR-1390/03. od 22. ožujka 2006. godine tužitelji su upućeni da pokrenu parnicu protiv 1. i 2. tuženika radi proglašenja da je ovrha u tom predmetu nedopuštena.

Tužitelji u tužbi i tijekom postupka decidirano tvrde, da je ovrha na predmetnim nekretninama koja je započela kod općinskog suda još 2001. godine nedopuštena, jer predmetna nekretnina nije vlasništvo 2. tuženika ALKA PHARMA d.o.o. „u stečaju“, Zagreb, a nije bila ni vlasništvo ALKA – COMMERCE d.o.o. Zagreb pravnog prednika 1. tuženika, nastavljajući dalje da je nekretnina na kojoj je određena ovrha samo neodređeni dio poslovnih prostorija tužitelja Draška Bošnjaka i Tatjane Kovač i ne predstavlja cjelinu koja sukladno pravilima koja uređuju vlasništvo, može biti predmetom ovrhe (čl. 76. Ovršnog zakona), te pored toga da ovrhovoditelj nije mogao steći založno pravo na naznačenoj nekretnini i iz razloga što je zalagodavatelj iz sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 24. srpnja 1995. godine ALKA – COMMERCE d.o.o. bio izvanknjižnim vlasnikom samo poslovnog prostora samo u površini od 104,63 m², dok je ukupna površina nekretnine koja je pod ovrhom od 206,75 m². Osim toga tužitelji još napominju, da kod kupnje predmetne nekretnine njima nije bilo poznato da li postoji spomenuti sporazum o osiguranju, kao ni sadržaj tog sporazuma, jer to pravo nije bilo upisano u zemljišnim knjigama, a niti u bilo kojem drugom javnom upisniku pozivajući se kod toga na načelo povjerenja u zemljišne knjige gdje se proklamira da zemljišna knjiga istinito i potpuno održava činjenično i pravno stanje zemljišta (čl. 8. Zakona o zemljišnim knjigama), te da su tužitelji kao kupci postupali u dobroj vjeri i stekli vlasništvo o predmetnoj nekretnini bez ikakvog tereta, te predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev i da se tuženici obvežu na naknadu parničnog troška.

U odgovoru na tužbu 2. tuženik je samo ukratko istaknuo, da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, dok je 1. tuženik u pisanim podnescima od 19. prosinca 2008. godine (list 38 spisa), od 22. siječnja 2009. godine (list 44 spisa) i konačno u pripremnom podnesku od 12. ožujka 2009. godine (list 55 spisa) ponavljao prije svega prigovor stvarne i mjesne

nenadležnosti ovoga suda pozivajući se na čl. 5. Stečajnog zakona, jer da je isključivo stvarno i mjesno nadležan trgovački sud na čijem se području nalazi sjedište dužnika pravne sobe koja je u stečaju, u ovom slučaju kod Trgovačkog suda u Osijeku koji vodi stečajni postupak protiv 1. tuženika ŽUPANJSKE BANKE d.d. „u stečaju“, pod poslovnim brojem ST-20/99. i da u prilog tom prigovoru idu i odredbe čl. 20. Zakona o sudovima, te odredbe čl. 15., 16. i čl. 34b. ZPP-a.

Nadalje, u svezi merituma stvari 1. tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, jer bez obzira što se radi o nedopuštenom otuđenju nekretnina, odnosno stjecanju nekretnina od strane trećih osoba, u ovom slučaju tužitelja, teret tj. založno pravo zasnovano u korist 1. tuženika slijedi nekretninu, a temeljem čl. 255. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima stvarni teret ne može se odvojiti od nekretnine koju opterećuje, pa tko stekne vlasništvo opterećene nekretnine stekao je nekretninu opterećenu stvarnim teretom, jer založno pravo je neograničeno stvarno pravo na određenoj stvari koje ovlašćuje nositelja (založnog vjerovnika) da određenu tražbinu ne bude li mu o dospijeću ispunjena, namiri iz vrijednosti te stvari, ma čija ona bila, a njezin svagdašnji vlasnik (založni dužnik) dužan je to trpjeti. Ujedno 1. tuženik ističe, da su tužitelji predmetne nekretnine stekli Ugovorima o kupoprodaji nakon zaključenja sudskog sporazuma o osiguranju broj I-3354/95. od 24. srpnja 1995. godine zaključenog pred Općinskim sudom u Zagrebu, te je očigledno da je otuđenje predmetnih nekretnina spomenutim kupoprodajnim ugovorima bilo u namjeri izbjegavanja izvršenja obveza direktora ovršenika ovdje 2. tuženika Vlatka Milanovića prema 1. tuženiku, pa se stoga predlaže da se tužitelje odbije s tužbom i tužbenim zahtjevom i da naknade određeni parnični trošak 1. tuženiku.

Posebno se 1. tuženik osvrnuo na pozivanje tužitelja na istinitost i povjerenje u zemljišne knjige da su tužitelji znali prilikom kupoprodaje da predmetna nekretnina nije upisana u zemljišnim knjigama i da su stoga svjesno ušli u rizik i za taj rizik trebaju snositi posljedice tužitelji i prodavatelj nekretnine, a ne 1. tuženik. Isto tako se 1. tuženik protivi navodima tužitelja gdje se pozivaju na odredbe čl. 225. i čl. 297. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, jer da na predmetnoj nekretnini nema jedinstva nekretnine i da se zbog toga ne-bi mogla tražiti ovrha, već naprotiv, da se sukladno odredbama čl. 360., 367. i čl. 370., a u svezi sa čl. 9. citiranog zakona presumira jedinstvo nekretnine, a za moguće nepostojanje jedinstva nekretnine odgovornost snosi sustav, a za nedjelotvornost sustava ne može posljedice snositi ovrhovoditelj ovdje 1. tuženik, a niti ovršni sud, te budući da je založno pravo na predmetnoj nekretnini zasnovano sukladno čl. 186. Zakona o izvršnom postupku, kao i sukladno čl. 125. Ovršnog zakona, pa stoga nisu točne tvrdnje tužitelja da nisu mogli znati prilikom nezakonitog otuđenja založene nekretnine od strane tadašnjeg direktora Vlatka Milanovića tvrtke ALKA COMMERCE d.o.o. ZAGREB, prednika 2. tuženika, da su predmetne nekretnine opterećene založnim pravom u korist 1. tuženika ŽUPANJSKE BANKE d.d. Županja pošto je u spomenutom ovršnom postupku broj I-3354/95. kod Općinskog suda u Zagrebu sačinjen sudski pljenidbeni popis, tako da 1. tuženik i nadalje ustraje da se tužitelji u potpunosti odbiju s tužbom i tužbenim zahtjevom.

Tužitelji na ove posljednje navode 1. tuženika u pripremnom podnesku od 27. veljače 2009. godine (list 52 spisa) navode, da se 1. tuženik neosnovano poziva na odredbe čl. 225. st. 1. i čl. 297. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima u prilog svoje tvrdnje o dopuštenosti ovrhe, koja se vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, poslovni broj OVR-1390/03. jer je upravo stupanjem na snagu tog zakona od 1. siječnja 1997.

godine uvedeno načelo pravne jedinstvenosti nekretnina – superficies solo cedit (čl. 9. citiranog zakona), jer da se nakon toga sav pravni promet smije obavljati samo uz uvjet da je u vezi s određenom nekretninom prethodno uspostavljeno jedinstvo nekretnine u skladu s tim zakonom, te da od tog pravila nije izuzeta ni prisilna prodaja predmetne nekretnine koja bi se imala izvršiti u ovršnom postupku koji se vodi pred spomenutim sudom poslovni broj OVR-1390/03., jer u slučaju nekretnine poslovni prostor u Zagrebu, Badalićeva br. 26c nije uspostavljeno jedinstvo nekretnina u skladu s odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, pa da 1. tuženik iz ovog razloga nije ovlašten tražiti ovrhu na toj nekretnini, te su se kod takvog stanovišta tužitelji pozvali na komentar prof. Dike u knjizi Građansko ovršno pravo prva knjiga, Zagreb 2007., tako da i nadalje ustraju kod tužbe i tužbenog zahtjeva i da im tuženici zajedno naknade parnični trošak.

U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o prodaji broj 101/96. od 19. siječnja 1996. godine s tlocrtom prizemlja (list 5-8 spisa), u Ugovor o prodaji broj 359/91. od 11. rujna 1991. godine (list 9 spisa), u zaključak Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj OVR-1390/03. od 22. ožujka 2006. godine (list 16 spisa), u registarske podatke za 1. tuženika ŽUPANJSKU BANKU d.d. „u stečaju“ Trgovačkog suda u Osijeku (list 17-21 spisa), u registarske podatke za 2. tuženika ALKA PHARMA d.o.o. „u stečaju“ Trgovačkog suda u Zagrebu (list 22-28 spisa), u rješenje Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4692/06-5 od 16. srpnja 2007. godine (list 29 spisa), kojim rješenjem je spomenuti sud prekinuo postupak u ovoj parnici proglasio se nenadležnim i da će se spis ustupiti stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Zagrebu što je i učinjeno dopisom od 11. veljače 2008. godine (list 33 spisa), da bi isti sud dopisom od 27. ožujka 2008. godine poslovni broj 10 Su-430/2008. ovaj predmet ustupio ovome sudu sa ostalih 67 parničnih predmeta, a po rješenju predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Su-IV-249/08-6 od 25. ožujka 2008. godine, a sve u svrhu ispomoći na predmetima koji su bili na rješavanju kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pa je stoga prigovor 1. tuženika glede stvarne i mjesne nenadležnosti ovoga suda neutemeljen.

Nadalje, u dokaznom postupku sud je izvršio uvid u zapisnik sastavljen kod Općinskog suda u Zagrebu od 24. srpnja 2005. godine poslovni broj I-3354/95. sa Sporazumom radi osiguranja potraživanja u iznosu od 360.000 kuna vjerovnika ŽUPANJSKA BANKA d.d. Županja, prednika 1. tuženika, prema dužniku ALKA-COMMERCE d.o.o. Zagreb prednika 2. tuženika (list 46-48 spisa), u prijedlog za osiguranje zasnivanjem založnog prava na nekretnini dužnika koja nije upisana u zemljišne knjige s rješenjem Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj I-3354/95. od 13. srpnja 1995. godine, kojim rješenjem je određen popis nekretnina u vlasništvu dužnika ALKA-COMMERCE d.o.o. Zagreb prednika 2. tuženika ALKA PHARMA d.o.o. „u stečaju“, Zagreb (list 49 spisa) i u zapisnik istog suda od 24. srpnja 1995. godine poslovni broj I-3354/95., kojim zapisnikom je proveden popis zapljenjene nekretnine na licu mjesta u Zagrebu, Badalićeva br. 26c. i nakon toga je sud donio na zapisniku rješenje da vjerovnik ŽUPANJSKA BANKA d.d. Županja steče založno pravo, te da su dužnik i zalagodavac tvrtka ALKA-COMMERCE d.o.o. koju je zastupao zakonski zastupnik Vlatko Milanović upozoreni pod kaznenom i materijalnom odgovornošću da navedenu nekretninu ne smiju otuđiti do podmirenja duga (list 50 spisa), te u komentar knjige Građansko ovršno pravo prof. Dike (list 59 spisa).

Ocjenjujući sve izvedene dokaze, sud je utvrdio, da je tužbeni zahtjev tužitelja na zakonu utemeljen.

Iz citirane dokumentacije je razvidno, a što je uostalom i neprijeporno između stranaka, da su 1. i 2. tuženik u stečaju, odnosno da se protiv njih vodi stečajni postupak i to

protiv 1. tuženika kod Trgovačkog suda u Osijeku (ST-20/99.), a protiv 2. tuženika kod Trgovačkog suda u Zagrebu (ST-166/2000.), da predmetna nekretnina k.č.br. 971/3 k.o. Trešnjevka koja se sastoji od poslovnog prostora u prizemlju, natkrite terase i dviju prostorija u podrumu sve u ukupnoj površini od 206,75 m² nije bila upisana u zemljišne knjige kada je osnovano založno pravo u postupku kod Općinskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem I-3354/95. i kada je predmetna nekretnina u neutvrđenim omjerima prodana 1. tužitelju Drašku Bošnjaku 19. siječnja 1996. godine i 2. tužiteljici Tatjani Kovač 1. srpnja 1998. godine. Iz priloženog prijedloga za osiguranje zasnivanjem založnog prava, te zapisnika Općinskog suda u Zagrebu od 24. srpnja 2005. godine broj I-3354/95. sa Sporazumom radi osiguranja potraživanja u iznosu od 360.000 kuna i iz rješenja istog suda glede popisa nekretnina od 24. srpnja 1995. godine broj I-3354/95. je razvidno, da je založno pravo osnovano u smislu čl. 186. tada vrijedećeg Zakona o izvršnom postupku, koji se primjenjuje u Republici Hrvatskoj temeljem Zakona o preuzimanju Zakona o izvršnom postupku (Narodne novine br. 53/91.), a gdje je između ostalog propisano da na području za koje nisu osnovane zemljišne knjige ili nekretnina nije upisana u zemljišnu knjigu, da će se na odgovarajući način primjenjivati pravna pravila koja na tom području važe o ispravama koje se uz prijedlog za izvršenje podnose za dokaz prava vlasništva na nekretnini koja je predmet izvršenja. Iz spomenute dokumentacije je razvidno, da je bilo odlučeno iz zapisnika o pljenidbi da će se isti dostaviti strankama i objaviti na oglasnoj ploči suda, uz upozorenje strankama pa tako i direktoru pravnog prednika 2. tuženika Vlatku Milanoviću, da navedenu nekretninu ne smije otuđiti do podmirenja duga pod prijetnjom kaznene i materijalne odgovornosti.

Iz predmetnih kupoprodajnih ugovora od 1996. i 1998. godine je razvidno, da je upravo ta predmetna nekretnina po direktoru prednika 2. tuženika Vlatka Milanovića prodana tužiteljima u neutvrđenim omjerima, a bez da su tužitelji kao kupci bili upozoreni da je predmetna nekretnina opterećena založnim pravom još 1995. godine, te su tužitelji postupali u dobroj vjeri, dok je ovršni postupak za prodaju predmetne nekretnine pokrenut 2001. godine kod Trgovačkog suda u Zagrebu broj OVR-1076/01. (sada pod novom oznakom OVR-1390/03.) kada je već Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/96., 68/98., 13/79., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06. i 146/08.) bio u primjeni jer je stupio na snagu 1. siječnja 1997. godine, a koji u čl. 9. na koju odredbu se pravilno pozivaju tužitelji propisuje načelo pravne jedinstvenosti nekretnina „superficies solo cedit“, te se sav pravni promet smio obavljati uz uvjet da je u vezi s određenom nekretninom prethodno ispostavljeno jedinstvo nekretnine i od tog pravila nije izuzeta ni prisilna prodaja predmetne nekretnine koja bi se imala izvršiti u spomenutom ovršnom postupku, a neprijeporno je, da nekretnina k.čbr. 971/3 k.o. Trešnjevka u naravi poslovni prostor u Zagrebu, Badalićeva br. 26c. nije u to vrijeme 2003. godine predstavljala jedinstvo nekretnine, tako da predmetne nekretnine ne mogu biti u pravnom prometu, pa stoga ni predmet ovršnog postupka, a na što ukazuje i odredba čl. 76. st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 57/96., 29/99. i 42/00.), koji se za to razdoblje primjenjuje, a gdje je propisano „Nije li što drugo određeno, predmet ovrhe može biti samo nekretnina kao cjelina određena pravilima koja uređuju vlasništvo i druga stvarna prava iz zemljišne knjige“.

Istina je što tvrdi 1. tuženik, da založno pravo slijedi nekretninu pozivajući se na čl. 255. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, gdje je propisano, da se stvarni teret ne može odvojiti od nekretnine koju opterećuje pa tko stekne vlasništvo

opterećene nekretnine stekao je nekretninu opterećenu stvarnim teretom, jer založno pravo je neograničeno stvarno pravo na određenoj stvari koje ovlašćuje nositelja (založnog vjerovnika) da određenu tražbinu ne bude li mu po dospijeću ispunjena, namiri iz vrijednosti te stvari ma čija ona bila, a njezin svagdašnji vlasnik (založni dužnik) dužan je to trpjeti i da su tužitelji predmetne nekretnine kupili nakon zaključenja sudskog Sporazuma o osiguranju poslovnog broja I-3354/95. od 24. srpnja 1995. godine. Međutim, tužitelji su iste nekretnine, koje uopće nisu u ono vrijeme bile upisane u zemljišnim knjigama, kupili u dobroj vjeri ne znajući da su iste opterećene založnim pravom, a što im je zatajio direktor prodavatelja Vlatko Milanović, premda je u postupku osnivanja založnog prava na predmetnoj nekretnini na zapisniku Općinskog suda u Zagrebu od 24. srpnja 1995. godine poslovnog broja I-3354/95. (list 50 spisa) bio upozoren da predmetne nekretnine ne smije otuđiti do podmirenja duga, a budući da je isti to učinio, tuženi jedino prema njemu mogu postaviti određeni zahtjev u ovom slučaju zahtjev za naknadu štete, odnosno da umjesto ovršenika namiri 1. tuženiku kao ovrhovoditelju ovršnu tražbinu u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovnog broja OVR-1390/03..

Radi svega iznijetog, valjalo je u cijelosti udovoljiti tužbi i tužbenom zahtjevu na način kako je to istaknuto u izreci ove presude.

Odluka o parničnom trošku se temelji na čl. 154. st 1. ZPP-a, pa je tužitelju dosuđen parnični trošak u cijelosti u iznosu od 16.811 kuna, a koji trošak se odnosi na sastav tužbe uz uvećanje po Tbr. 36. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – Narodne novine br. 91/04. i 37/05. (zastupanje više osoba) 2.750 kuna, za sastav pripremnog podneska 550 kuna, za zastupanje na dva ročišta po 2.750 kuna, za sastav pripremnog podneska od 27. veljače 2007. godine 2.750 kuna ili ukupno za sve ove prave radnje 11.550 kuna i na to obračunat PDV od 2.541 kuna, te za sudsku pristojbu na tužbu 1.360 kuna i na presudu 1.360 kuna, dok trošak prijevoza i eventualnog izbivanja iz pisarnice tereti Državni proračun Republike Hrvatske prema čl. 10. st. 5. Zakona o sudovima (Narodne novine br. 150/05., 16/07. i 113/08.), a o čemu će biti odlučeno posebnim rješenjem.

U Varaždinu, dana 16. ožujka 2009. godine.

SUDAC :

Mr. sc. Željko Vukelić v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu, u roku od 8 dana po primitku otpravka presude, a ulaže se pismeno, u četiri primjerka, putem ovoga suda.

POSL. BROJ : II P-239/08-13

DNA :

1. Tužitelj DRAŠKO BOŠNJAK iz Zagreba, M.

Matošeca br. 12. i

2. tužiteljica TATJANA KOVAČ, iz Zagreba, Gomboševa br. 5,
oboje zastupani po punomoćniku Niki Ivkoviću, odvjetniku iz Zagreba,
Veslačka br. 2, uz opomenu za platež sudske pristojbe na tužbu u iznosu
od 1.360 kuna i na presudu iznos od 1.360 kuna,

1. Tuženik ŽUPANJSKA BANKA d.d. „u stečaju“, ŽUPANJA,
generalna punomoćnica Mizana Mekić, odvjetnica iz Zagreba,

Mažuranićev trg br. 1,

2. tuženik ALKA PHARMA d.o.o. „u stečaju“, ZAGREBA,
Badalićeva br. 26c, kojeg zastupa stečajni upravitelj Vatroslav
Plejić, iz Zagreba, Fra Andrije Kačića Miošića br. 9,

